

46 Защото ги слъсшаха да говоратъ съ (арѣги) ѡзвѣщанъ, и да възвеличаватъ Бгга. Тогава ѡговорѣ Пѣтръ:

47 Може ли нѣкой да забрани вода да се не кръстатъ тѣла, който приаха Дхъ стѣго, каквото и ние;

48 И заповѣда да се кръстатъ во Иисуса Христово то име. Тогава мѣ се молиха да поседи оу нихъ нѣколко дни.

ГЛАВА II.

И чуха апостоли те и (сички те) братѣла които бѣха во Иудея, защо и пѣзвѣщанци те приаха слово то Бжје.

2 И когато се качи Пѣтръ въ Иерусалимъ, препирахася съ него ѡбрѣзани те (вѣрни).

3 И говореха: че при необрѣзани человекъ си ходилъ, и шлъ си съ нихъ.

4 Я Пѣтръ началъ да имъ казва наредъ, и говореше:

5 Язъ бѣхъ въ градъ Иопѣя, и молахъ Бгга, и видѣхъ во изстѣплѣнїе видѣнїе, единъ създъ като плащаница голѣмъ слазеше, и ѡчетвори те крайща се ниспѣшаше ѡ небо то, и доиде дори до мене.

6 Въ който като поглѣднѣхъ разгледахъ, и видѣхъ четвероноги те зѣмни, и

звѣрове те, и гадове те, и птици те небесны.

7 И чухъ гласъ който ми говореше: стани, Пѣтре, та заколи, и пѣждь.

8 Я азъ рекохъ: никакъ, Господи: защото никога не ѣ влѣзло въ оуста та ми нешо мръсно или нечисто.

9 И ѡговорѣ ми гласъ втори пѣть ѡ небо то, и говореше: Онова шото ѣ Бгга ѡчистилъ, ты го не имай за мръсно.

10 И тсва въде до три пѣти: и пакъ се двигнаха сички те на небо то.

11 И ѣто, тоа часъ три мѣжје доидоха въ кѣща та въ която вѣхъ, прѣтени ѡ Весарїа при мене.

12 И рече ми Дхъ да идемъ съ нихъ и нешо да се не съмнѣсвамъ: и доидоха заедно съ мене и тѣла шестина братѣла, и влѣзохме въ кѣща та на оногова человекъ.

13 И каза ми каквѣ видѣлъ Яггѣла (стѣла) въ кѣща та си, който застаналъ и мѣ рекаъ: прѣти во Иопѣя мѣжы, и повѣкай Симѣона който се нариче Пѣтръ,

14 Който ще да ти рече дѣшъ, съ който ще се спасешъ ты и сичкѣто твоѣ дѣмъ

15 И като начнахъ азъ да имъ говоримъ, нападнѣ Дхъ стѣшъ на нихъ, каквото и на насъ ѡ край.